

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Ireneusz Szulewicz

Protokolant: Kamila Wincenciak, Malwina Łupińska, Wioletta Wichrowska

przy udziale prokuratora Anety Uszyńskiej, oskarżycielki posiłkowej Agnieszki Drabik

po rozpoznaniu w dniach: 3, 31 października 2019 r. i 25 listopada 2019 r.

sprawy:

K. B., urodzonej (...) w T., córki K. i A. z domu D.,

oskarżonej o to, że:

I. (zarzut z punktu 3 aktu oskarżenia) w bliżej nieustalonych dniach, nie wcześniej jednak niż w dniu 20 czerwca 2013 r. i nie później niż w dniu 6 lipca 2013 r. na ul. (...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu z A. T. (1), w krótkich odstępach czasu ze z góry powziętym zamiarem, stosowała wobec A. D. (1) groźby bezprawne przeprowadzenia przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego postępowania karnego i zatrzymania jej osoby przez funkcjonariuszy Agencji w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności w postaci 15.000 zł, które uprzednio zostały wypłacone A. D. w zamian za usługi seksualne świadczone w dniu 20 czerwca 2013 r. w agencji na ul. (...),

tj. o czyn z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.:

II. (zarzut z punktu 4 aktu oskarżenia) w bliżej nieustalonym dniu, nie wcześniej jednak niż w dn. 20 czerwca 2013 r. i nie później niż w dn. 6 lipca 2013 r. na ul. (...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu z A. T. (1), stosowała wobec M. G. (1) groźby bezprawne przeprowadzenia przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego postępowania karnego i zatrzymania jej osoby przez funkcjonariuszy Agencji, rozgłoszenia wobec członków jej rodziny wiadomości o świadczonych usługach seksualnych, w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności w postaci 15.000 zł, które uprzednio zostały wypłacone M. G. w zamian za usługi seksualne świadczone w dniu 20 czerwca 2013 r. w agencji na ul. (...),

tj. o czyn z art. 191 § 2 k.k.;

III. (zarzut z punktu 5 aktu oskarżenia) w bliżej nieustalonym dniu, nie wcześniej jednak niż w dn. 20 czerwca 2013 r. i nie później niż w dn. 6 lipca 2013 r. na ul. (...) w W., stosowała wobec J. P. groźby bezprawne przeprowadzenia przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego postępowania karnego i zatrzymania jej osoby przez funkcjonariuszy Agencji, pozbawienia życia, w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności w postaci 15.000 zł, które uprzednio zostały wypłacone J. P. w zamian za usługi seksualne świadczone w dniu 20 czerwca 2013 r. w agencji na ul. (...),

tj. o czyn z art. 191 § 2 k.k.;

IV. (zarzut z punktu 6 aktu oskarżenia) w okresie od marca 2009 r. do lutego 2014 r. w bliżej nieustalonych miejscach w W., T., przyjmowała środki płatnicze w łącznych kwotach:

- 1.321.334,90 zł na konto nr (...) i 80.298.46 zł. na konto nr (...) w (...) Bank z przelewów z rachunku technicznego Centrum Operacji K. (...) o nr (...):

- 64.052.22 zł na konto nr (...) w Banku Spółdzielczym w J. z rachunku centrum rozliczeniowego (...) S.A. o nr (...):

które to środki płatnicze pochodziły z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na czerpaniu korzyści majątkowych z uprawiania prostytutki przez inne osoby i sprzedaży alkoholu bez wymaganego zezwolenia w agencji towarzyskiej na ul. (...) w W.; dla udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia, wykrycia i zajęcia,

tj. o czyn. art. 299 § 1 k.k.;

A. T. (1), urodzonego (...) w W., syna J. i E. z domu C.,

I. (zarzut z punktu 3 aktu oskarżenia) w bliżej nieustalonych dniach, nie wcześniej jednak niż w dniu 20 czerwca 2013 r. i nie później niż w dniu 6 lipca 2013 r. na ul. (...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. B., w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, stosował wobec A. D. (1) groźby bezprawne przeprowadzenia przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego postępowania karnego i zatrzymania jej osoby przez funkcjonariuszy Agencji w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności w postaci 15.000 zł, które uprzednio zostały wypłacone A. D. w zamian za usługi seksualne świadczone w dniu 20 czerwca 2013 r. w agencji na ul. (...),

tj. o czyn z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

II. (zarzut z punktu 4 aktu oskarżenia) w bliżej nieustalonym dniu, nie wcześniej jednak niż w dniu 20 czerwca 2013 r. i nie później niż w dniu 6 lipca 2013 r. na ul. (...) w W., działając wspólnie i w porozumieniu z K. B., stosował wobec M. G. (1) groźby bezprawne przeprowadzenia przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego postępowania karnego i zatrzymania jej osoby przez funkcjonariuszy Agencji, rozgłoszenia wobec członków jej rodziny wiadomości o świadczonych usługach seksualnych, w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności w postaci 15.000 zł, które uprzednio zostały wypłacone M. G. (1) w zamian za usługi seksualne świadczone w dniu 20 czerwca 2013 r. w agencji na ul. (...),

tj. o czyn z art. 191 § 2 k.k.:

III. (zarzut z punktu 5 aktu oskarżenia) w okresie od marca 2009 r. do dnia 7 lutego 2014 r. w bliżej nieustalonych miejscach w W., przyjmował i pomagał w przenoszeniu własności środków płatniczych w łącznej kwocie 679.980 zł pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na czerpaniu korzyści majątkowych z uprawiania prostytutki przez inne osoby i sprzedaży alkoholu bez wymaganego zezwolenia w agencji towarzyskiej na ul. (...) w W. w ten sposób, że:

- w okresie od marca 2009 r. do sierpnia 2013 r. jako osoba upoważniona dokonał 229 wypłat w łącznej kwocie 652.230 zł z konta K. B. o nr (...) w (...) Bank;
- w okresie od dn. 09.12.2013 r. do dn. 07.02.2014 r. jako osoba upoważniona dokonał 33 wypłat w łącznej kwocie 27.750 zł z konta K. B. o nr (...) w Banku Spółdzielczym w J.;

dla udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia, wykrycia i zajęcia,

tj. o czyn. art. 299 § 1 k.k.

I. Oskarżonych K. B. i A. T. (1) uniewinnia od popełnienia zarzuconych im czynów;

II. Na podstawie art. 632 pkt. 1 k.p.k. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

SSO Ireneusz Szulewicz

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>XVIII K 114/19</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	K. B., A. T. (1)	K. B. - czyn opisany w punkcie I komparycji wyroku (zarzut z punktu 3 aktu oskarżenia), czyn opisany w punkcie II komparycji wyroku (zarzut z punktu 4 aktu oskarżenia), czyn opisany w punkcie III komparycji wyroku	

		(zarzut z punktu 5 aktu oskarżenia), A. T. (1) - czyn opisany w punkcie I komparycji wyroku (zarzut z punktu 3 aktu oskarżenia), czyn opisany w punkcie II komparycji wyroku (zarzut z punktu 4 aktu oskarżenia).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Świadczenie usług seksualnych przez A. D. (1) (ps. (...)), M. G. (1) (ps. (...)) i J. P. (ps. (...)), w nocy z 19/20 czerwca 2013 r., w agencji towarzyskiej przy ul. (...) w W., z których korzystał D. K. (1) - pracownik (...) Sp. z o.o. Otrzymanie przez A. D. (1) i J. P. kwot po 18.500 zł., a przez M. G. (1) kwoty 19.000 zł. za świadczone usługi i alkohol sprzedany D. K. (1).	częściowo zeznania świadka A. D. (1)	k. 7-10, t. I, k. 145-146, t. I	
zeznania świadka M. G. (1)	k. 36-38, t. I, k. 4496v-4497, t. XXIII, k. 4497v-4498, t. XXIII, k. 5471-5472, t. XXVIII		
zeznania świadka J. P.	k. 187-189, t. I,		
wyjaśnienia świadka E. B.	k. 1220-1222, t. VII		
Uiszczanie przez D. K. (1) opłat za usługi seksualne i alkohol w łącznej kwocie	częściowo zeznania świadka K. S. (1)	2646-2648, t. XIV, 4515v-4516v, t. XXIII	

ok. 154.000 zł., kartą firmową Grupy (...) Sp. z o.o.			
wyjaśnienia świadka E. B.	k. 1220-1222, t. VII		
częściowo zeznania świadka A. D. (1)	k. 7-10, t. I		
zeznania świadka J. P.	k. 187-189, t. I		
zeznania świadka M. G. (1)	k. 36-37, t. I, k. 4496v-4497, t. XXIII, k. 4497v-4498, t. XXIII, k. 5471-5472, t. XXVIII		
częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	k. 508-509, t. III		
Nawiązanie przez prezesa (...) Sp. z o.o. - K. S. (1) kontaktu telefonicznego z A. T. (1) i K. B., spotkanie między wymienionymi, poinformowanie oskarżonych przez K. S. (1) o wykonywaniu przez Grupę (...) Sp. z o.o. usług dla wojska, służb i (...) i żądanie zwrotu pieniędzy wydanych przez D. K. (1) z rachunku firmowego.	częściowo zeznania świadka K. S. (1)	k. 2646-2648, t. XIV, k. 4515v-4516v, t. XXIII	
częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	k. 508-511, t. III, k. 563, t. III, k. 2820-2824, t. XV, k. 5404, t. XVIII		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. T. (1)	k. 5405, t. XXVIII, k. 3121-3122, t. XVI		

wyjaśnienia świadka N. T.	k. 2008, t. XI		
<p>Poinformowanie A. D. (1) przez K. B. i A. T. (1) o żądaniu zwrotu pieniędzy przez K. S. (1) wraz z informowaniem o znajomościach szefa D. K. (2) S. z funkcjonariuszami (...) i ewentualnych problemach, które mogą wyniknąć w razie niezwrócenia wymienionej kwoty.</p> <p>Odmowa zwrotu przez A. D. (1) kwoty 15.000 zł. z uwagi na umieszczenie całej kwoty otrzymanej za świadczenie usług seksualnych D. K. (1) na lokacie.</p>	częściowo zeznania świadka A. D. (1)	<p>k. 146, t. I,</p> <p>k. 8-10, t. I,</p> <p>k. 64-65, t. I,</p>	
częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	<p>k. 508-511, t. III,</p> <p>k. 2820-2824, t. XV,</p> <p>k. 4324v-4325, t. XXII,</p> <p>k. 4792, t. XXIV,</p> <p>k. 5404, t. XVIII</p>		
zapis rozmowy na płycie CD	k. 128, t. I		
wraz z protokołem odtworzenia utrwalonych zapisów rozmów telefonicznych na nośniku CD	k. 117-127, t. I		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. T. (1)	k. 3122, t. XVI		
Ustalenie przez A. D. (1) numeru telefonu K. S.	zapis rozmowy na płycie CD	k. 128, t. I	

(1) i rozmowa telefoniczna wymienionych, w czasie której K. S. (1) poinformował A. D. (1), że nie chce z nią rozmawiać i że jego telefon jest na podsłuchu.			
zeznania świadka A. D. (1)	k. 9, t. I		
Sporządzenie przez A. T. (1) umowy pożyczki pomiędzy K. B. i A. D. (1), na kwotę 15.000 zł., w związku z ustaleniami, że K. B. zwróci za A. D. (1) kwotę 15.000 zł., a A. D. (1) odda jej tę kwotę w ratach.	częściowo zeznania świadka A. D. (1)	k. 9, t. I	
umowa pożyczki	k. 14, t. I, k. 2476-2477, t. XIII		
częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	k. 508-511, t. III		
opinia grafologiczna	k. 2313-2320, t. XII,		
wyjaśnienia i zeznania świadka J. Ż.	k. 1479-1480, t. VIII, k. 5470-5471, t. XXVIII,		
Poinformowanie J. P. przez K. B. o konieczności zwrotu kwoty 15.000 zł., którą wymieniona otrzymała za świadczenie usług seksualnych D. K. (1) oraz o ewentualnych konsekwencjach w razie odmowy zwrotu pieniędzy, w tym o znajomościach D. K. (1) i K. S. (1) w (...), o tym, że w razie, gdy nie zwróci pieniędzy skończy jak A. L. oraz że z prostytutkami nikt nie	zeznania świadka J. P.	k. 185-189, t. I	

będzie chciał rozmawiać. Zwrot przez J. P. K. B. kwoty 15.000 zł.			
wyjaśnienia świadka J. Ż.	k. 1479-1480, t. VIII, k. 5470-5471, t. XVIII		
częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	k. 508-511, t. III, k. 2820-2824, t. XV, k. 4324v-4325, t. XXII, k. 5404, t. XVIII		
Rozmowa A. T. (1) i K. B. z M. G. (1) o konieczności zwrotu kwoty 15.000 zł., z kwoty którą wymieniona otrzymała za świadczenie usług seksualnych D. K. (1), w trakcie której oskarżeni poinformowali M. G. (1) o tym, że D. K. (1) stracił rodzinę, przeszedł zawał serca, w związku z czym przebywa w szpitalu, a także o współpracy szefa D. K. (1) z (...) oraz ewentualnych konsekwencjach niezwrotu wymienionej kwoty, w tym poinformowaniu, że szef D. K. (1) może poinformować rodziny kobiet, które świadczyły usługi seksualne o tym, czym się zajmują. Zwrot przez M. G. (1) kwoty 15.000 zł.	częściowo zeznania świadka M. G. (1)	k. 36-38, t. I, k. 149, t. I, k. 304, t. I, k. 4496v-44967v, t. XXIII, k. 4498, k. 4498v-4499v, t. XXIII, k. 5471-5472, t. XXVIII	
wyjaśnienia i zeznania świadka J. Ż.	k. 1479-1480, t. VIII, k. 5470-5471, t. XXVIII,		

częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	k. 508-511, t. III, k. 2820-2824, t. XV, k. 4324v-4325, t. XXII, k. 4792, t. XXIV, k. 5404, t. XVIII		
częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. T. (1)	k. 5405, t. XXVIII, k. 3121-3122, t. VI		
Wystawienie przez K. B. jako (...) na rzecz (...) Sp. z o.o. faktury VAT na kwotę 151.290 zł. brutto, a następnie 76.000 zł. brutto tytułem "wynajęcia lokalu wraz z obsługą" oraz zwrot kwoty 76.000 zł na rachunek (...) Sp. z o.o.	Faktura VAT	k. 2649, t. XIV	
Faktura VAT	k. 2504, t. XIV		
Potwierdzenie przelewu	k. 2505, t. XIV		
częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.	k. 3130-3131, t. VI		
1.1.2.	K. B., A. T. (1)	K. B. - czyn opisany w punkcie IV komparycji wyroku (zarzut z punktu 6 aktu oskarżenia), A. T. (1) - czyn opisany w punkcie III komparycji wyroku (zarzut z punktu 5 aktu oskarżenia).	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>Prowadzenie przez K. B. i A. T. (1) agencji towarzyskiej przy ul. (...) w W. i czerpanie przez ww. korzyści majątkowych z uprawiania prostytutki, przez ustalone i nieustalone kobiety świadczące tam usługi seksualne, w tym A. D. (1), M. G. (1), J. P..</p> <p>Możliwość dokonywania przez klientów agencji towarzyskiej przy ul. (...) w W., płatności za usługi seksualne i alkohol, gotówką oraz przy użyciu karty płatniczej, za pośrednictwem terminali zarejestrowanych w działalności gospodarczej (...) (...) K. B..</p>	<p>częściowo wyjaśnienia J. Ż.</p>	<p>k. 471-473, t. III</p> <p>k. 601, t. IV,</p> <p>k. 1477-1481, t. VIII,</p> <p>k. 4495-4495v., t. XXIII</p>	
<p>częściowo zeznania świadka A. D. (1)</p>	<p>k. 7-10, t. I</p>		
<p>częściowo zeznania świadka M. G. (1)</p>	<p>k. 36-38, t. I,</p> <p>k. 5471-5472, t. XXVIII</p>		
<p>zeznania świadka J. P.</p>	<p>k. 185-189, t. I</p>		
<p>zeznania świadka E. B.</p>	<p>k. 1220-1222, t. VII</p>		
<p>wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 czerwca 2017 r., syg. VIII K 6/15 i wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 8 listopada 2018 r., syg. II AKa 197/18.</p>	<p>k. 4858-4869, t. XXV,</p> <p>k. 5255-5258, t. XXVII</p>		
<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B.</p>	<p>k. 506, t. III,</p>		

umowa najmu zestawu (...) wraz z umową o przyjmowanie zapłaty przy użyciu kart płatniczych	k. 1029-1038, t. VI		
wykaz transakcji z rachunku technicznego na rachunek K. B.	k. 288, t. II		
Posiadanie przez K. B. rachunków bankowych o numerach: 1. (...) w (...) Bank S.A., otwarty dnia 30 marca 2009 r.; 2. (...) w Banku Spółdzielczym w J. oraz 3. (...) w (...) Bank S.A., otwarty dnia 2 marca 2011 r. i przekazywanie za pośrednictwem rachunku technicznego Centrum Operacji K. (...) o nr (...), na rachunki K. B. środków uiszczanych przez klientów agencji towarzyskiej na ul. (...) w W..	informacja z (...) Bank S.A.	k. 158-159, t. I	
sprawozdanie z analizy rachunków bankowych	(...)-227, t. XII		
umowa rachunku bankowego nr (...) z załącznikiem	k. 2478-2482, t. XIII		
informacja z BS w J. wraz z historią rachunku	k. 1192-1193, t. VI, k. 2212-2213, t. XII		
Ustanowienie A. T. (1) pełnomocnikiem do	Informacja z (...) S.A.	k. 158-159, t. I	

<p>rachunków K. B. i dokonanie przez oskarżonego, jako osobę upoważnioną:</p> <p>1. w okresie od marca 2009 r. do sierpnia 2013 r., 229 wypłat w łącznej kwocie 652.230 zł., z rachunku bankowego K. B. o nr (...), prowadzonego przez (...) Bank S.A.,</p> <p>2. w okresie od 9 grudnia 2013 r. do 7 lutego 2014 r., 33 wypłat w łącznej kwocie 27.750 zł. z rachunku bankowego K. B. o nr (...), prowadzonego przez Bank Spółdzielczy w J..</p>			
<p>Sprawozdanie z analizy rachunków bankowych</p>	<p>k. 2224-227, t. XII</p>		
<p>wyjaśnienia oskarżonej K. B.</p>	<p>k. 506, t. III</p>		
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>			
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>2. OCena DOWOdów</p>			

<i>o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.1.</p> <p>1.1.2.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonej K. B. (k. 502, k. 506, k. 508-511, k. 563; k. 2411-2412;; k. 2820-2824; k. 3130-3133; k. 4324v-4325; k. 4792; k. 5402-5404)</p>	<p>Sąd dał wiary w części wyjaśnieniom oskarżonej K. B. w zakresie czynów z punktów 3, 4 i 5 aktu oskarżenia, tj. w zakresie znajdującym potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym uznanym przez sąd za wiarygodny oraz w zeznaniach świadków A. D. (1), K. B., J. P., a także w wyjaśnieniach oskarżonego A. T. (1) i częściowo w zeznaniach świadka K. S. (2). Sąd uznał zatem za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej K. B. w zakresie w jakim dotyczyły świadczenia usług seksualnych D. K. (1) przez M. G. (1), J. P. i A. D. (1), nawiązania przez K. S. (2) kontaktu z nią i oskarżonym A. T. (1), żądania przez wymienionego zwrotu pieniędzy zapłaconych w agencji przez D. K. (1) za pomocą firmowej karty, w tym powoływanie się na kontakty biznesowe z wojskiem i wpływy w (...).</p> <p>Sąd dał wiarę w całości wyjaśnieniom oskarżonej dotyczących zarzutu z punktu 6 aktu oskarżenia (czyn z art. 299 § 1 k.k.) - wyjaśnienia K.</p>	

		<p>B. były konsekwentne i spójne z wyjaśnieniami oskarżonego A. T. (1). Oskarżona nie zaprzeczała, że w agencji towarzyskiej na ul. (...) w W. można było dokonywać płatności za pomocą kart płatniczych oraz, że środki z tych transakcji były przekazywane na jej rachunki bankowe. Nadto wyjaśnienia oskarżonej znajdują potwierdzenie w wyciągach z jej rachunków bankowych i ich analizie, w umowach ws. terminali płatniczych, dokumentacji księgowej zabezpieczonej u M. K. oraz w jego zeznaniach, a w zakresie możliwości dokonywania płatności za pośrednictwem terminali płatniczych - w zeznaniach świadków A. D. (1), M. G. (1), J. P., a także pośrednio w zeznaniach świadka K. S. (1).</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. T. (1) (k. 3121-3122; k. 3665, k. 5405)</p>	<p>W zakresie wyjaśnień dotyczących zarzutów z punktów III i IV aktu oskarżenia, za wiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim podał, że szef D. K. (1) (K. S. (1)), zażądał zwrotu pieniędzy wydanych przez K. w agencji, powołując się na wpływy w (...), a także w zakresie przekazania A. D. (1) i M. G. (1) informacji o konieczności zwrotu pieniędzy, które wymienione otrzymały za świadczenie usług seksualnych D. K.</p>	

		<p>(1), zwrotu środków przez pokrzywdzone, a następnie zwrotu części środków uiszczonych przez (...) Sp. z o.o. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej K. B. oraz zeznaniach świadków M. G. (1) i A. D. (1), a także częściowo w zeznaniach świadka K. S. (1).</p> <p>Za wiarygodne uznano wyjaśnienia oskarżonego w w zakresie zarzutu z punktu V aktu oskarżenia (czyn z art. 299 § 1 k.k.). Wyjaśnienia te były konsekwentne, logiczne i spójne. Poza pierwszym przesłuchaniem w postępowaniu przygotowawczym w dniu 8 lutego 2014 r., oskarżony A. T. (1) nie przyznawał się do popełnienia tego czynu, nie zaprzeczał jednak, że był upoważniony do rachunków oskarżonej K. B. i dokonywał z nich wypłat, a wypłacone środki przeznaczał "na życie".</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>zeznania świadka J. P. z dnia 21 października 2013 r. (k. 184-189)</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek opisuje dokładnie wizytę D. K. (1) w agencji towarzyskiej, przy ul. (...) w W. oraz wysunięte przez K. B. w stosunku do niej żądanie zwrotu kwoty 15.000 zł. Nie ma przy tym podstaw, aby kwestionować, jakich</p>	

		<p>argumentów użyła oskarżona K. B., wysuwając przedmiotowe żądanie, tj. powołanie się na interwencję (...) oraz stwierdzenie, że w razie odmowy zwrotu pieniędzy, świadek skończy jak A. L.. Zeznania świadka w tym zakresie są wewnętrznie spójne, logiczne konsekwentne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach świadków A. D. (1) i M. G. (1) w zakresie, w jakim zeznania te zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.</p> <p>W tym miejscu wskazać należy, że nie było możliwe przesłuchanie świadka J. P. przed sądem, albowiem wymieniona zmarła.</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>częściowo zeznania świadka A. D. (1) (k. 2-11, k. 64-65, k. 145-147)</p>	<p>Sąd uznał zeznania świadka za wiarygodne w części, w jakiej znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny, tj. w zeznaniach świadków M. G. (1) i J. P., a także w wyjaśnieniach oskarżonej K. B. i nieosobowych źródeł dowodowych wymienionych poniżej. Dotyczy to zeznań świadka, w których świadek opisuje zdarzenie z D. K. (1), konieczność zwrotu kwoty, którą świadek oraz M. G. (1) i J. P. otrzymały za świadczenie usług</p>	

		<p>seksualnych D. K. (1), zawarcia umowy pozornej umowy pożyczki, która to umowa została załączona do akt, oraz rozmowy świadka ze świadkiem K. S. (1), której zapis został złożony do akt przez świadka.</p> <p>Świadek A. D. (1) nie została przesłuchana w niniejszym postępowaniu przed Sądem, albowiem nie można było ustalić aktualnego miejsca pobytu świadka.</p>	
	<p>zeznania świadka M. G. (1) (k. 36-38, k. 149, k. 304, k. 4496v-44967v, k. 4498, k. 4498v-4499v, k. 5471-5472)</p>	<p>Nie ma podstaw do kwestionowania zeznań wymienionego świadka w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia w sprawie. Świadek opisała przebieg zdarzenia z udziałem D. K. (1) oraz okoliczności towarzyszące żądaniu zwrotu pieniędzy otrzymanych przez nią za świadczenie wymienionemu usług seksualnych oraz argumentów, którymi posłużyli się oskarżeni, informując świadka o konieczności zwrotu tych środków, tj. z uwagi na wpływy K. S. (1) w (...) oraz możliwość dotarcia do bliskich świadka informacji o tym, czym świadek się zajmuje. Świadek podała przy tym, że oskarżona K. B. nie zastraszała jej, nie krzyczała na nią, twierdziła jedynie, że gdyby miało dojść do spotkania z szefem D.</p>	

		<p>K. (1), mogłyby wynikać z tego niepotrzebne problemy i lepiej to załatwić w ten sposób. Świadek wskazała, że nie wystraszyła się oskarżonej, a całej sytuacji. W tym zakresie zeznania świadka są jasne, wewnętrznie spójne i korespondują z zeznaniami świadka E. B. oraz świadków J. P. oraz zeznaniami świadka A. D. (1), i wyjaśnieniami oskarżonej K. B. w zakresie w jakim wymienione zeznania i wyjaśnienia zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.</p>	
1.1.1	<p>wyjaśnienia świadka E. B. (k. 1216-1223, k. 1252-1258)</p>	<p>Świadek szczegółowo opisała przebieg wydarzeń z nocy z 19/20 czerwca 2013 r., jak również okoliczności związane ze zwrotem pieniędzy które otrzymała tytułem wynagrodzenia za pracę barmanki, którą wykonywała tej nocy. Zeznania świadka są jasne, logiczne, wewnętrznie spójne i korespondują z wyjaśnieniami oskarżonej K. B. oraz zeznaniami świadków A. D. (1), M. G. (1) i J. P., w zakresie, w jakim Sąd uznał wyjaśnienia i zeznania wymienionych osób za wiarygodne.</p> <p>Świadek E. B. nie została przesłuchana w niniejszym postępowaniu przed Sądem, albowiem nie można było ustalić aktualnego miejsca pobytu</p>	

		świadka (k. 5464, k. 5465, t. XXVIII).	
1.1.2.	zeznania świadka M. K. (k. 1716-1718)	<p>Zeznania były spójne, logiczne i konsekwentne. Świadek był księgowym oskarżonej K. B., osobą obcą dla stron postępowania i nie był zainteresowany rozstrzygnięciem w sprawie. Jego zeznania dotyczyły okoliczności, o których miał wiedzę w związku z usługami księgowymi, które świadczył oskarżonej. Podał, że wedle jego wiedzy prowadziła ona salon fryzjersko-kosmetyczny (...), który następnie zmienił nazwę na (...). Nadto świadek wyjaśnił, na jakich zasadach oskarżona podlegała opodatkowaniu</p>	
1.1.1.	częściowo zeznania świadka K. S. (1)(k. 2645-2628, 4515v.-k. 4516)	<p>Uznane za wiarygodne w części. Nie ma podstaw do kwestionowania zeznań świadka w zakresie, w jakim dotyczą one okoliczności zdarzenia z D. K. (1), tj. że świadek i D. K. (1) byli na służbowym wyjeździe w W., że w pewnym momencie D. K. (1) odłączył się od świadka, że po powrocie świadek sprawdził firmowy rachunek i stwierdził, że nie ma nim środków, że zostały one wypłacone za pomocą karty, którą dysponował D. K. (1). Nie ma również podstaw do kwestionowania zeznań świadka w zakresie, w jakim dotyczą one jego</p>	

		<p>ustaleń, co do podmiotu, na rzecz którego były dokonywane płatności kartą firmową, jego kontaktu telefonicznego i spotkania z K. B. i A. T. (1) oraz ustaleń dotyczących zwrotu kwoty 76.000 zł., wystawienia faktury VAT na tę kwotę oraz konieczności jej skorygowania z uwagi na błędy w nazewnictwie. Zeznania świadka w tym zakresie są spójne, logiczne konsekwentne i znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonej K. B., w części uznanej przez Sąd za wiarygodną oraz dowodzie z dokumentu w postaci faktury VAT wystawionej przez Gold K. B. (k. 2649).</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>wyjaśnienia i zeznania świadka J. Ż. (k. 1479-1480, k. 5470-5471)</p>	<p>Nie ma podstaw do kwestionowania wyjaśnień świadka J. Ż. w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek podał, że ze słyszenia wie, że jeden z klientów agencji towarzyskie na ul. (...) w W., płacąc kartą, wydał kwotę ponad 100 tys. zł. oraz że kobiety świadczące usługi seksualne temu klientowi obowiązane były do zwrotu pieniędzy, które za to otrzymały. Świadek wyjaśnił, że wie, o które kobiety chodzi, bo jeździł z nimi po te pieniądze. Nadto podał, że nie wierzył, aby A. T. (1) zwrócił pieniądze, o czym rozmawiał z tymi kobietami. Przed sądem</p>	

		<p>świadek zeznał, że w agencji towarzyskiej na ul. (...) w W. panowała "jakby domowa atmosfera" i nie przypomina sobie, aby do kogoś były kierowane groźby. Zeznania świadka są logiczne, wewnętrznie spójne i konsekwentne, a świadek nie ma żadnego interesu w tym, aby w niniejszym postępowaniu zeznawać nieprawdę, w związku z czym Sąd uznał wyjaśnienia i zeznania świadka za wiarygodne.</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>zapis rozmów na płycie CD wraz z protokołem odtworzenia utrwalonych zapisów rozmów telefonicznych</p>	<p>Przedłożone do akt sprawy nagrania stanowią dowód prywatny, który został potajemnie utrwalony przez świadka A. D. (1). Nie ma jednak przeszkód prawnych, aby dowód taki został przeprowadzony w postępowaniu karnym, z tym, że w orzecznictwie podkreśla się, że powinien on zostać oceniony ze szczególną wnikliwością, zwłaszcza pod kątem prowokacji czy sugestii.</p> <p>W ocenie Sądu przedstawione przez świadka nagrania odzwierciedlają rzeczywisty przebieg rozmów świadka z oskarżonymi i świadkiem K. S. (1), rozmowy te nie noszą znamion prowokacji ze strony świadka A. D. (1), świadek również niczego w nich nie sugeruje. Zostały przez świadka utrwalone w celu potwierdzenia jej wersji wydarzeń. Świadek bowiem czuła się oszukana</p>	

		przez oskarżonych, w konsekwencji czego złożyła zawiadomienie w niniejszej sprawie, dołączając przedmiotowe nagrania.	
1.1.1. (opinia) 1.1.2. (sprawozdanie)	opinia grafologiczna (k. 2313-2320), sprawozdanie z analizy rachunków bankowych (k. 2224-2227)	Opinia i sprawozdanie stanowią pełnowartościowy materiał dowodowy, albowiem są wiarygodne, zostały sporządzone w sposób prawidłowy i fachowy, w oparciu o wiedzę specjalistyczną i z zachowaniem reguł sztuki.	
1.1.1.	faktury VAT (k. 2649, k. 2504), potwierdzenie przelewu (k. 2505)	Potwierdzają wyjaśnienia oskarżonych co do sposobu rozliczenia ze świadkiem K. S. (1). Fakt wystawienia faktur oraz dokonanego przelewu nie były kwestionowane przez żadną ze storn postępowania.	
1.1.2.	umowa najmu zestawu (...) wraz z umową o przyjmowanie zapłaty przy użyciu kart płatniczych, wykaz transakcji z rachunku technicznego na rachunek oskarżonej K. B. (k. 288) informacja z (...) Bank S.A. (k. 158-159), umowa rachunku bankowego nr (...) z załącznikiem (k. 2224-2227)	Sąd podzielił wnioski zawarte w tych dokumentach, albowiem zostały sporządzone w sposób prawidłowy, przez upoważnione do tego osoby, zaś ich treść nie była kwestionowana przez strony, dlatego też sąd nie znalazł podstaw, by pozbawić je wartości dowodowej.	

	informacja BS w J. wraz z historią rachunku (k. 1192-1193, k. 2212-2213)		
1.1.1.	umowa pożyczki (k. 14, k. 2476-2477)	Sam fakt sporządzenia umowy nie był kwestionowany przez żadną ze storn. Z wyjaśnień oskarżonych oraz zeznań świadka A. D. (1), wynika, że umowa miała charakter pozorny i miała być zabezpieczeniem zwrotu przez świadka kwoty, którą świadek otrzymała za świadczenie usług seksualnych D. K. (1).	
1.1.1.	wyjaśnienia świadka N. T. (k. 2008, t. XI)	Nie ma podstaw, aby kwestionować wyjaśnienia świadka w zakresie dotyczącym czynów zarzuconych oskarżonym. Świadek bowiem podała, że wiedzę o zdarzeniu z D. K. (1) ma za słyszenia, nie była bezpośrednim uczestnikiem tego zdarzenia. Słyszała rozmowę oskarżonej K. B. z taksówkarzami, w trakcie której oskarżona mówiła, że musi oddać pieniądze, bo zwróciła się o to zbyt ważna osoba i nie może jej odmówić.	
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.	zeznania świadka D. K. (1) (k. 2342-2344, k. 4622v.)	Zeznania świadka nie mają znaczenia dla ustaleń w niniejszej sprawie. Świadek dwukrotnie był przesłuchiwany w niniejszym postępowaniu: w postępowaniu przygotowawczym oraz w postępowaniu jurysdykcyjnym, toczącym się pod sygn. VIII K 6/15 i zeznał, że nie pamięta zdarzeń z nocy 19/20 czerwca 2013 r., a nadto że w związku z tym zdarzeniem nie poniósł żadnych konsekwencji rodzinnych i zdrowotnych.	
1.1.1	zeznania świadka J. P. z dnia 7 stycznia 2014 r. (k. 266-267) oraz z dnia 27 stycznia 2014 r. (k. 298-299)	Zeznania świadka złożone w tych dniach nie mają znaczenia dla ustaleń w zakresie czynów zarzuconych oskarżonym w tym postępowaniu.	
1.1.1.	częściowo zeznania świadka K. S. (1) (k. 2645-2628, 4515v.-k. 4516)	Uznane za niewiarygodne w części, tj. w zakresie w jakim świadek twierdzi, że nie wywierał presji na oskarżonych w celu zwrotu przez nich środków, które D. K. (1) wydał w agencji towarzyskiej na ul. (...) w W., płacąc kartą firmową za usługi seksualne i alkohol. Świadcowi zależało na tym, aby odzyskać środki wydane przez D. K. (1) oraz aby sprawa ta została załatwiona bez angażowania w to organów	

ścigania i wszczynania postępowania przed sądem, co wiązało się z długim czasem oczekiwania na zwrot środków oraz z ewentualnym narażeniem na szwank dobrej reputacji spółki, którą zarządzał. W takiej sytuacji w jego interesie leżało, aby przedstawić siebie jako osobę wpływową, wykonującą usługi dla wojska i służb specjalnych i mającą kontakty wśród agentów (...). Poza tym świadek musiał zdawać sobie sprawę, że powołując się na swoje wpływy w (...) oraz historię A. L., będzie w stanie wywołać u oskarżonych poczucie zagrożenia, które skłoni ich do zwrotu środków. Nadto wątpliwym jest, aby oskarżeni K. B. i A. T. (1) złożyli w tym zakresie nieprawdziwe wyjaśnienia, powołując się na wpływy świadka w (...), i równocześnie podając świadkowi A. D. (1) dane świadka, w sposób, który umożliwił kontakt wymienionej z K. S. (1) i ewentualne zweryfikowanie przekazanych jej informacji. W tym zakresie zeznania K. S. (1) pozostają w sprzeczności z wyjaśnieniami A. T. (1). Tę wersję oskarżeni przekazali również osobom, które miały zwrócić pieniądze. Niewątpliwie K. B. i A. T. (1) podjęli działania zmierzające do zwrotu

części kwoty zapłaconej przez D. K. (1), powołując się przy tym na możliwość podjęcia działań przez (...) w razie braku zwrotu pieniędzy. W świetle logiki i doświadczenia życiowego ich zachowanie, które przecież wiąże się z realną stratą już uzyskanych środków finansowych, staje się zrozumiałe i usprawiedliwione jedynie w sytuacji gdyby czuli się do tego zmuszeni. Tego rodzaju sytuacją jest zaś ta, w której mogliby obawiać się działań K. S. (1) w razie odmowy zwrotu części pieniędzy. Co więcej K. B. i A. T. (2) nie przekazywaliby A. D. (1) numeru telefonu K. S. (1), gdyby wcześniej w sposób nieprawdziwy opisywały zachowanie K. S. (1). W razie bowiem kontaktu telefonicznego z K. S. (1) A. D. (1) mogła uzyskać od niego zaprzeczenie jego kontaktów z (...).

Poza tym o sposobie w jaki K. S. (1) komunikował się w sprawie zwrotu środków świadczy również załączony do akt sprawy zapis rozmowy wymienionego ze świadkiem A. D. (1). W trakcie rozmowy K. S. (1) dawał do zrozumienia świadkowi, że wszystko już uzgodnił z osobami prowadzącymi agencję. Podkreślał, że jest przedsiębiorcą, a jego telefon może być na podsłuchu, czym sugeruje,

		że może mieć związek ze służbami.	
1.1.1.	częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. B. (k. 508-511, k. 563 t. III, k. 2820-2824, t. XV;)	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie, w jakim oskarżona zaprzeczała, że w rozmowach z pokrzywdzonymi powoływała się na ewentualną interwencję (...), w razie gdyby środki uiszczone przez D. K. (1) za pomocą karty firmowej nie zostały zwrócone K. S. (1), aby następnie stwierdzić, że mówiła o (...), ale jej słowa zostały wyjęte z kontekstu. Wyjaśnienia oskarżonej pozostają w tym zakresie w sprzeczności z zeznaniami A. D. (1), M. G. (1) i J. P., które zeznały, że taki argument został użyty w rozmowach oskarżonej z nimi, zapisem rozmowy oskarżonych z A. D. (1) na płycie CD oraz wyjaśnieniami oskarżonej złożonymi w toku postępowania przed sadem I instancji poprzednio rozpoznającym niniejszą sprawę (k. 4324v.). W związku z powyższym Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonej w wymienionym zakresie stanowią przyjętą przez nią linię obrony. Oskarżona bowiem mogła się obawiać się, że nawiązanie przez nią w rozmowach z pokrzywdzonymi do (...), zostanie potraktowane jako stosowanie groźby</p>	

		beprawnej, zwłaszcza, że zarzucono jej takie działanie w celu zwrotu wierzytelności, w stosunku do trzech pokrzywdzonych.	
1.1.1.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. T. (1) (k. 3121-3122, t. XVI; k. 4792, t. XXV)	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim wyjaśnienia te były sprzeczne z materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny. Dotyczy to wyjaśnień oskarżonego, w których podał on, że o sytuacji związanej z klientem agencji - (...) wie od telefonistki E. (E. B.), umniejszał swoją rolę w przekazywaniu informacji o konieczności zwrotu pieniędzy, twierdząc, że jego "rozmowa z dziewczynami ograniczyła się do kilku zdań" (k. 3122) oraz, że nie rozpoznał swojego głosu na nagraniu rozmowy z A. D. (1) (k. 4792). Świadkowie A. D. (1) i M. G. (1) konsekwentnie zeznawały, że rozmowy z nimi na temat zwrotu środków prowadzili zarówno K. B., jak i A. T. (1), nadto na udział A. T. (1) w zdarzeniu stanowiącym przedmiot rozpoznania w niniejszej sprawie w tym i rozmowach z A. D. (1) wskazywała również oskarżona K. B., a także świadek K. S. (1), który wręcz podkreślał rolę oskarżonego w prowadzonych rozmowach. Co do umowy	

		<p>pożyczki wskazać należy, że A. D. (1) podała, że została ona w całości spisana przez oskarżonego w jej obecności i nie ma podstaw, by kwestionować zeznania świadka, bowiem, ze sporządzonej w niniejszej sprawie opinii biegłego grafologa wynika, że pismo ręczne na umowie pożyczki prawdopodobnie zostało nakreślone przez oskarżonego, a w odniesieniu do znajdującego się pod umową podpisu (...), nie można wykluczyć, że pochodzi od oskarżonego. Brak kategorię rozstrzygnięcia wymienionych kwestii w opinii był spowodowany ograniczoną wartością analityczną zapisów dowodowych (k. 2313-2320)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>częściowo zeznania świadka A. D. (1) (k. 2-11, k. 28-31, k. 59-65, k. 74-76, k. 83-84, k. 145-147, k. 248-249, k. 264-265, k. 300-302, k. 1306-1307, k. 1312-1313)</p>	<p>Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka w zakresie, w jakim świadek twierdziła, że to oskarżona K. B. kazała jej, M. G. (1) i J. P. sprzedawać alkohol D. K. (1) po jak najwyższych cenach. Przeczą temu bowiem zeznania świadków E. B. oraz M. G. (1) i wyjaśnienia oskarżonej spójne w tym zakresie z zeznaniami świadków. Świadek E. B. podała, że zadzwoniła do oskarżonej K. B. dopiero pod koniec wizyty D. K. (1) bądź po jego wyjściu. W swoich zeznaniach E. B. nie</p>	

		<p>podą, aby w rozmowie został poruszony wątek sprzedawanego alkoholu. Również świadek M. G. (1) podą, że K. B. dowiedziała się o całej sytuacji dopiero po wyjściu D. K. (1). Skoro zatem oskarżona nie była informowana na bieżąco o sytuacji w agencji, a wszystkim dowiedziała się tuż przed wyjściem lub po wyjściu D. K. (1), nie mogła wydawać poleceń co do sprzedaży alkoholu i jego cen. Zeznania świadka A. D. (1) w wymienionym zakresie nie zasługują zatem na wiarę. Przedstawiona przez świadka wersja wydarzeń mogła mieć na celu uniknięcie odpowiedzialności za ewentualny zarzut oszustwa na szkodę D. K. (1).</p> <p>Zeznania świadka z k. 28-31, k. 59-64, k. 74-76, k. 83-84., k. 248-249, k. 264-265, k. 300-302, k. 1306-1307, k. 1312-1313 nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem nie dotyczyły zarzutów stawianych oskarżonym w tej sprawie.</p>	
<p>1.1.1. 1.1.2.</p>	<p>Wyjaśnienia i zeznania świadków oraz dokumenty niewymienione powyżej.</p>	<p>Wyjaśnienia i zeznania świadków oraz dokumenty niewymienione powyżej pozostają bez znaczenia dla czynów zarzuconych oskarżonym w niniejszym postępowaniu.</p>	

3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	Punkt I sentencji wyroku, w odniesieniu do czynów zarzuconych K. B. w punktach 3, 4 i 5 aktu oskarżenia (punkty I, II i III komparycji wyroku) i A. T. (1) w punktach 3 i 4 aktu oskarżenia (punkty I i II komparycji wyroku)	K. B., A. T. (1)
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
<p>Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje w ocenie Sądu podstaw do przypisania oskarżonym wyżej wymienionych czynów, wyczerpujących dyspozycję art. 191 § 2 k.k.</p> <p>Przepis art. 191 § 2 przewiduje odpowiedzialność wobec sprawcy, który stosuje przemoc wobec osoby lub groźbę bezprawną w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności. Zgodnie natomiast z brzmieniem art. 115 § 12 k.k. groźbą bezprawną jest zarówno groźba, o której mowa w art. 190 k.k., jak i groźba spowodowania postępowania karnego lub innego postępowania, w którym może zostać nałożona administracyjna kara pieniężna, jak również rozgłoszenia wiadomości uwłaczającej</p>			

czci zagrożonego lub jego osoby najbliższej; nie stanowi przy tym groźby zapowiedź spowodowania postępowania karnego lub innego postępowania, w którym może zostać nałożona administracyjna kara pieniężna, jeżeli ma ona jedynie na celu ochronę prawa naruszonego przestępstwem lub zachowaniem zagrożonym administracyjną karą pieniężną.

Przestępstwo określone w art. 191 § 2 KK jest przestępstwem kierunkowym.

Warunkiem odpowiedzialności jest działanie sprawcy w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności (art. 191 § 2 KK). Stosowana przemoc wobec osoby lub groźba bezprawna są jedynie środkami do osiągnięcia tego celu. Przestępstwo to może być zrealizowane tylko z zamiarem bezpośrednim o szczególnym zabarwieniu (*dolus directus coloratus*) (zob. Zoll, Kodeks karny, t. II, 2008, s. 519; J. Wojciechowska, w: B. Kunicka-Michalska, J. Wojciechowska, Przestępstwa, s. 50; M. Filar, w: Filar, Kodeks karny, 2010, s. 916–917; wyr. SN z 30.6.1970 r., V KRN 186/70, OSNKW 1970, Nr 11, poz. 144).

Prokurator przyjął w opisach wymienionych

czynów, że oskarżeni K. B. i A. T. (1) stosowali wobec A. D. (1) i M. G. (1), a K. B. także wobec J. P. groźby bezprawne w celu wymuszenia od każdej z nich zwrotu kwot po 15.000 zł., z wypłaconych uprzednio wymienionym środków pieniężnych za świadczenie usług seksualnych D. K. (1) w nocy 19/20 czerwca 2013 r., w agencji towarzyskiej na ul. (...) w W..

W tym miejscu wskazać należy na tło zdarzeń poprzedzających działanie oskarżonych. W związku z korzystaniem przez D. K. (1) z usług seksualnych świadczonych przez A. D. (1), M. G. (1) i J. P. w agencji towarzyskiej na ul. (...) w W., w nocy z 19/20 czerwca 2013 r. i dokonywaniem przez wymienionego płatności za te usługi i alkohol, za pośrednictwem karty płatniczej (...) sp. z o.o., z rachunku spółki zostały wypłacone pieniądze w łącznej kwocie ok. 154.000 zł., które po potrąceniu prowizji zostały przekazana na rachunek oskarżonej K. B., z którego w tamtym czasie korzystał również oskarżony A. T. (1). Była to znaczna kwota jak na ówczesne dochody z działalności agencji. Po kilku dniach od wizyty D. K. (1) w agencji, A. D. (3), M. G. (1) oraz J. P. zostały wypłacone w gotówce pieniądze za

świadczone usługi, przy czym były to kwoty po 18.500 zł. oraz 19.000 zł. Po jakimś czasie prezes (...) Sp. z o.o. - K. S. (1) zwrócił się do K. B. i A. T. (1) o zwrot wyżej wymienionych środków. Ustalenia w tym zakresie zostały poczynione z wymienionym przez oskarżonych K. B. oraz A. T. (1). W trakcie spotkania z oskarżonymi. K. S. (1) przedstawił się jako osoba szanowana i wpływowa, prowadząca firmę, wykonującą usługi dla wojska, powołał się również na swoje wpływy w (...) i w rozmowie z oskarżonymi przywołał historię A. L.. Zgodził się również, aby to oskarżeni odzyskali środki od prostytutek, co było dla niego komfortowe, gdyż sam nie musiał już prowadzić rozmów w tej sprawie z kobietami świadczącymi usługi seksualne D. K. (1). Następnie oskarżeni zwrócili się o zwrot środków do A. D. (1), M. G. (1), a K. B. również do J. P.. Rozmowy oskarżonych z wymienionymi kobietami niewątpliwie miały miejscami charakter wulgarny. Niewątpliwie również wymienionym zostały przekazane informacje o znajomościach K. S. (1) w (...) oraz o tym, co może im grozić w razie gdy odmówią zwrotu, tj. że ich rodziny dowiedzą się, czym się zajmują, że

będą miały problemy i nikt nie uwierzy w ich wersję wydarzeń, bowiem są prostytutkami, a J. P. także, że może skończyć jak A. L.. W wyniku tych rozmów M. G. (1) i J. P. zwróciły środki w wysokości wskazanej przez oskarżonych, a A. D. (1) w części, zawierając przy tym poświadczającą nieprawdę umowę pożyczki. K. B., po ustaleniach z K. S. (1), wystawiła również poświadczającą nieprawdę fakturę VAT dla (...) Sp. z o.o., na kwotę 76.000 zł., aby uzasadnić zwrot tej kwoty pod względem księgowym i prawnym.

W przedstawionych powyżej okolicznościach sprawy nie można uznać, aby oskarżeni stosowali wobec pokrzywdzonych groźby w celu wymuszenia zwrotu wierzytelności. Oskarżeni bowiem sami działali pod naciskiem K. S. (1) i przekazywali wymienionym kobietom informacje, które uzyskali w rozmowie z nim. Oskarżona K. B. wyjaśniła, że starała się przekazać pokrzywdzonym, to co wynikało z rozmowy z K. S. (1) (k. 5404, t. XXVII). To samo wyjaśnił oskarżony A. T. (1) (k. 3122, t. XVI). Oskarżeni dążyli do swoistej ugody z K. S. (1), negocjując z nim część zwrotu środków i zwracając się do A. D. (1), M. G. (1) oraz J. P. o zwrot części otrzymanych przez nie

pieniędzy, pozostawiając im środki w wysokości ponad 3.000 zł. Oskarżeni wierzyli, że K. S. (1) ma znajomości w (...), że wykonuje usługi dla wojska i sami obawiali się konsekwencji, które mogły im grozić, gdyby środki nie zostały zwrócone. Trudno uznać, że oskarżeni grozili przeprowadzeniem postępowania karnego przeciwko pokrzywdzonym przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Przeprowadzenie takich czynności w oczywisty sposób nie leżało to w ich interesie, gdyż jako osoby prowadzące agencję towarzyską, czerpiące korzyści z usług seksualnych świadczonych przez pracujące tam kobiety oraz ze sprzedaży alkoholu bez wymaganego zezwolenia, sami w pierwszej kolejności naraziliby się na ewentualne konsekwencje prawne. Wręcz przeciwnie ich działania należy oceniać, jako chęć uniknięcia takich wydarzeń w przyszłości. Stąd oskarżeni zwrócili część pieniędzy, również z uzyskanej przez nich samych części pieniędzy z kwoty zapłaconej przez D. K. (1). Wskazać tu należy, że firmie (...) została zwrócona kwota przekraczająca 76.000 zł, na którą wystawiono fakturę. Zatem zwrócono więcej pieniędzy niż kwoty przekazane przez M. G. (1),

J. P., E. B.. Działając w ten sposób oskarżeni dążyli do tego, aby nie doszło do wszczęcia jakiegokolwiek postępowania, w tym przeciwko pokrzywdzonym. W ocenie Sądu oskarżeni w istocie, będąc przekonanymi o prawdziwości okoliczności przedstawianych przez K. S. (1) dotyczących kontaktów z (...), byli w podobnej sytuacji co pokrzywdzone, z tym, że wobec oskarżonych K. S. (1) kierował żądania zwrotu części pieniędzy bezpośrednio, a oni przekazywali je A. D. (1), M. G. (1) i J. P..

Jak wyżej wskazano informacje o konieczności zwrotu środków były przekazywane pokrzywdzonym również bardzo wulgarnym językiem, co wynika z ich zeznań oraz z nagrania rozmowy z oskarżonymi, którą przedłożyła do akt sprawy pokrzywdzona A. D. (1), jednak forma przekazywania informacji nie miała na celu zastraszenia pokrzywdzonych. Język, jakim posługiwali się oskarżeni, był językiem powszechnie używanym w środowisku, w którym obracali się oni sami i pokrzywdzone. Świadek M. G. (1) zeznała, że oskarżona K. B. nie krzyczała na nią, nie zastraszala jej, powiedziała, że w razie spotkania z szefem D.

K. (1) mogłyby wyjść niepotrzebne problemy. Pokrzywdzona wystraszyła się tej sytuacji (k. 4498, t. XXIII), nie zaś samej oskarżonej. Nadto, jak wyjaśniła oskarżona K. B., chciała, żeby M. (A. D. (1)) zrozumiała, że musi zwrócić pieniądze, dlatego jej język był "patologiczny" (k. 4792, t. XXV). Niezależnie zatem od tego, w jaki sposób i jakim językiem informacje o konieczności zwrotu środków były przez oskarżonych przekazywane, nie miały one charakteru groźby bezprawnej. Oskarżeni bowiem przekazywali jedynie pokrzywdzonym to, czego dowiedzieli się od K. S. (1).

W związku z powyższym nie można było przypisać oskarżonym odpowiedzialności za czyny wymienione na wstępie tej części uzasadniania.

#	3.6. Uniewinnienie	Punkt I sentencji wyroku w odniesieniu do czynu zarzuconego K. B. w punkcie 6 aktu oskarżenia oraz czynu zarzuconego A. T. (1) w punkcie 5 aktu oskarżenia	K. B., A. T. (1)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

Oskarżonej K. B. w punkcie 6 aktu oskarżenia oraz oskarżonemu A. T. (1) w punkcie 5 aktu oskarżenia zarzucono popełnienie czynów z art. 299 § 1 k.k., przy czym działanie oskarżonej K. B. miało polegać na przyjmowaniu na prowadzone dla niej rachunki w (...) Banku S.A. oraz w Banku Spółdzielczym w J. środków płatniczych pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych polegających na czerpaniu korzyści majątkowych z uprawiania prostytutki przez inne osoby i sprzedaży alkoholu bez wymaganego zezwolenia w agencji towarzyskiej na ul. (...) w W., dla udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępczego pochodzenia wykrycia i zajęcia, zaś działanie oskarżonego A. T. (1) na przyjmowaniu i pomaganiu w przenoszeniu własności środków płatniczych w łącznej kwocie 679.980 zł., pochodzących z korzyści związanych z popełnieniem czynów zabronionych, polegających na czerpaniu korzyści majątkowych z uprawiania prostytutki przez inne osoby i sprzedaży alkoholu bez wymaganego zezwolenia

w agencji towarzyskiej przy ul. (...) w W., w ten sposób, że jako osoba upoważniona do rachunków oskarżonej K. B., wskazanych w zarzucie, dokonywał z nich wypłat dla udaremnienia lub znacznego utrudnienia stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia, wykrycia i zajęcia.

Jakkolwiek oskarżeni nie zaprzeczali, aby środki finansowe w wysokości określonej w zarzutach zostały przyjęte na rachunki K. B., do których upoważniony był A. T. (1) i który wypłacał je z tych rachunków, tak, poza wyjaśnieniami oskarżonego A. T. (1) złożonymi po raz pierwszy w toku postępowania przygotowawczego, w dniu 8 lutego 2014 r., konsekwentnie nie przyznawali się do popełnienia tych czynów. Oskarżeni zaprzeczali, aby dokonywali jakichkolwiek czynności zmierzających do zalegalizowania tych środków. Oskarżona K. B. podała, że środki pochodzące z korzyści, które czerpała z prostytucji uprawianej przez kobiety w agencji towarzyskiej na ul. (...) w W. były przeznaczane na wypłaty dla zatrudnionych tam osób, na utrzymanie agencji, w tym zakup na potrzeby agencji środków czystości, artykułów higienicznych, alkoholu

i napojów oraz na utrzymanie jej i jej ówczesnego partnera - A. T. (1). A. T. (1) nie zaprzeczał, że miał dostęp do rachunków oskarżonej K. B., że wypłacał z nich pieniądze. Podał przy tym, że środki uzyskane z działalności agencji były przeznaczane "na życie".

Niewątpliwie oskarżeni czerpali korzyści ze świadczenia usług seksualnych przez inne osoby oraz ze sprzedaży alkoholu bez koncesji w agencji towarzyskiej na ul. (...) w W., za co zostali prawomocnie skazani wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 czerwca 2017 r., sygn. VIII K 6/15, i co było w niniejszej sprawie bezsporne. Niewątpliwie również część płatności za usługi seksualne i alkohol sprzedawany w agencji towarzyskiej przy ul. (...) w W. było dokonywanych za pomocą terminali płatniczych, na których użytkowanie została zawarta przez K. B. umowa w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej (...). Dokonywane w ten sposób płatności, po potrąceniu prowizji, były przekazywane z rachunku technicznego Centrum (...) S.A. o nr (...), na rachunki K. B. o numerach (...) oraz (...) prowadzone w (...) Banku S.A. oraz na rachunek (...) prowadzony

w Banku Spółdzielczym w J..

Oskarżeni nie wyczerpali jednak swoimi zachowaniami znamion przestępstwa z art. 299 § 1 k.k.

Przestępstwo prania pieniędzy, za które odpowiedzialność karna została przewidziana w wymienionym przepisie, a które Prokurator zarzuca oskarżonym polega na legalizowaniu wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych bądź nieujawnionych źródeł, przez ich wprowadzanie do obrotu gospodarczego, powodujące zagrożenie dla jego prawidłowego funkcjonowania.

Na proceder ten składają się kolejne (traktowane elastycznie) fazy czynności, których ostatecznym celem jest asymilacja ("integracja") bezprawnie uzyskanych środków przez kapitał pochodzący z legalnych źródeł, a dzięki temu skorzystanie z "oczyszczonych" środków. Czynności te polegają, najpierw, na rozporządzeniu nielegalnie uzyskanymi wartościami majątkowymi ("lokowaniu", inaczej "oddzielaniu") - w celu wprowadzenia ich do legalnego systemu finansowego, następnie na

"mnożeń (w warstwowaniu") operacji finansowych, często z zamiarem stworzenia jak największej liczby (warstw) transakcji ukrywających związek między sprawcą przestępstwa oraz jego współpracownikami a samymi pieniędzmi - w celu uniemożliwienia wykrycia źródła pochodzenia środków, wreszcie na ich "integracji" ("włączeniu"). Mechanizm ten, leżący u podstaw regulacji prawnych, wymagał więc dostrzeżenia szeregu uwarunkowań i ich konsekwencji, w tym m.in. w zakresie jego związku, a zarazem jego "wtórności" wobec czynu stanowiącego źródło nielegalnych wartości, w zakresie możliwego występowania łańcucha różnych czynności sprawczych dotyczących przedmiotu czynu bazowego, czy zaangażowania potencjalnych sprawców naruszających różnorodne dobra prawne (wyrok SA w Warszawie z dnia 8 października 2018 r., sygn. II AKa 42/18, Lex nr 1880601).

W orzecznictwie co prawda wskazuje się, że już samo przyjęcie na rachunek bankowy środków finansowych pochodzących z przestępczej działalności wyczerpuje znamiona występku z art. 299 1 k.k.

(wyrok SA w Katowicach z dnia 22 kwietnia 2016 r., sygn. II AKa 492/15, lex nr 2044309; wyrok SA w Warszawie z dnia 2 czerwca 2017 r. sygn. II AKa 156/17, lex nr 2317774) oraz, że sprawcą przestępstwa określonego w przepisie art. 299 § 1 k.k. może być również sprawca czynu zabronionego, z którego popełnieniem związana jest korzyść stanowiąca przedmiot czynności wykonawczej, jednak w takiej sytuacji do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. przez sprawcę czynu źródłowego nie może dojść, z natury rzeczy, w drodze podejmowania przez niego zachowań polegających na pierwotnym przyjęciu (nabyciu) rzeczy, lecz w drodze realizacji innych czynności, które mogą udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich przestępnego pochodzenia lub miejsca ich umieszczenia, ich wykrycie, zajęcie albo orzeczenie przypadku. (uchwała 7 sędziów SN z dnia 18 grudnia 2013 r., sygn. I KZP 19/13, Lex nr 1403596). Sprawcą przestępstwa z art. 299 § 1 k.k. może być także ten, kto sam dopuścił się popełnienia przestępstwa, z którego pochodzą korzyści majątkowe, jednak w takim wypadku przestępstwo prania brudnych pieniędzy nie

może być tożsame z przestępstwem, z którego pochodzą korzyści majątkowe stanowiące przedmiot czynności wykonawczych określonych w art. 299 k.k. (wyrok S.A. w Katowicach z dnia 29 lipca 2016 r., sygn. II AKa 171/16, Lex nr 2166426). W orzecznictwie podkreśla się również, że spożytkowanie przez sprawcę owoców własnego przestępstwa, a zatem dysponowanie wprost z niego pochodzącymi korzyściami, zasadniczo nie podlega odrębnej ocenie prawnej. Sprawca taki ponosi odpowiedzialność karną za to działanie, realizujące znamiona czynu zabronionego, w wyniku którego wszedł w posiadanie tychże korzyści, a dalsze z nich korzystanie stanowi czyn współukarany (wyrok SA w Warszawie z dnia 8 października 2018 r., sygn. II AKa 42/18, Lex nr 1880601).

Podzielając powyższe poglądy wskazać należy, w odniesieniu do oskarżonej K. B., że pieniądze uiszczane za pomocą karty płatniczych przez klientów agencji towarzyskiej przy ul. (...) w W., wpływały najpierw na rachunek techniczny Centrum Operacji K., a następnie, po potrąceniu prowizji, były przekazywane na rachunki

K. B., które zostały wskazane w zarzutach. Dopiero zatem w tym momencie oskarżona K. B. otrzymywała korzyści, które czerpała z prostytucji uprawianej przez pracujące w agencji kobiety w sytuacji gdy płatność następowała za pośrednictwem karty płatniczej a nie gotówki. Za pomocą rachunku technicznego, o którym mowa powyżej, były obsługiwane terminale płatnicze. Był to rachunek prowadzony na rzecz Centrum Operacji K., przez który przepływały środki z operacji dokonywanych za pomocą karty. Rachunek ten nie należał zatem do oskarżonej K. B.. W związku z tym oskarżona uzyskiwała korzyść z prostytucji uprawianej przez inne osoby oraz ze sprzedaży alkoholu bez wymaganego zezwolenia w momencie, gdy środki zostały przykazane na rachunek. Przyjmowanie przez oskarżoną tych środków na rachunki wymienione w zarzucie, za pośrednictwem rachunku Centrum Operacji K., stanowiło zatem drogę techniczną uzyskania wymienionych korzyści. Wprowadzenie możliwości dokonywania płatności kartą w agencji towarzyskiej było pewnym udogodnieniem dla jej klientów, w wypadku, gdyby nie posiadali przy sobie gotówki. Po

zaksięgowaniu środków na rachunkach oskarżonej, nie podejmowała ona żadnych dalszych czynności, które miałyby na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia ich przestępnego pochodzenia, a wręcz przeciwnie - przeznaczała je na bieżące potrzeby swoje i swojego ówczesnego partnera A. T. (1), na wpłaty dla pracowników i bieżące utrzymanie agencji. Sposób, w jaki były wydatkowane środki można łatwo prześledzić, w oparciu o historię operacji dokonywanych na poszczególnych rachunkach. Oskarżonej nie można zatem przypisać odpowiedzialności za czyn z art. 299 § 1 k.k. w wypadku, gdy jej zachowanie opisane w zarzucie - korzystanie w ten sposób z terminali płatniczych stanowiło jedynie narzędzie do realizacji przestępstw czerpania korzyści z prostytucji uprawianej przez inne osoby i sprzedaży alkoholu bez wymaganego zezwolenia.

Sąd podziela przy tym zaprezentowany w orzecznictwie pogląd, że przeznaczenie pieniędzy uzyskanych z przestępczego procederu na jego kontynuowania, w przypadku oskarżonej - zakup alkoholu, napojów, środków czystości i

higienicznych na potrzeby prowadzonej agencji i wynagrodzenia dla zatrudnionych tam osób, również nie wyczerpuje znamion czynu z art. 299 § 1 k.k., bowiem czynności te nie stanowią formy wprowadzenia "brudnych pieniędzy" do obrotu (wyrok S.A. w Katowicach z dnia 29 lipca 2016 r., sygn. II AKa 171/16, Lex nr 2166426).

Jeśli chodzi o oskarżonego A. T. (1) niewątpliwie dokonywał on wypłat z rachunku K. B.. Nie zaprzecza temu sam oskarżony i wynika to wprost z wyciągów z rachunków oskarżone K. B.. Jednakże w przypadku oskarżonego wypłaty były dokonywane jako zużycie owoców przestępstwa czerpania korzyści z prostytucji uprawianej przez inne osoby oraz sprzedaży alkoholu bez wymaganego zezwolenia. Nie miały one na celu ukrycia pochodzenia środków lub znacznego utrudnienia ich wykrycia. Prokurator w toku niniejszego postępowania nawet nie podjął próby wykazania, że dokonywane przez A. T. (1) wypłaty z rachunku bankowego miały na celu udaremnienie lub znaczne utrudnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia wypłacanych pieniędzy, ich wykrycie, zajęcie. Oskarżony wypłacał pieniądze w

bankomatach, płacił za zakupy dokonywane w sklepach. Brak jest podstaw do kwestionowania jego wyjaśnień w tym zakresie. Już sama analiza historii rachunków bankowych, z których oskarżony dokonywał wypłat pozwala na ustalenie miejsc wypłaty środków i ich przeznaczenie. Skoro zatem zachowanie oskarżonego A. T. (1) polegało na używaniu owoców przestępstwa czerpania korzyści z prostytucji uprawianej przez inne osoby oraz sprzedaży alkoholu bez wymaganego zezwolenia nie można uznać, aby oskarżony popełnił przestępstwo z art. 299 § 1 k.k.

W tym miejscu należy wskazać pewną niekonsekwencję oskarżyciela publicznego, bowiem oskarżona K. B. również dokonywała wypłat z rachunków, a fakt ten został pominięty przez oskarżyciela publicznego przy konstruowaniu postawionych oskarżonej zarzutów. Niemniej jednak również w przypadku oskarżonej stanowiło to spożytkowanie owoców przestępstwa i nie mogłoby przesądzić o jej odpowiedzialności za czyn z art. 299 § 1 k.k.

4. **KARY, Środki Karne, PRzepadek,**

Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
5. 1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
II	W związku z uniewinnieniem oskarżonych od		

	wszystkich zarzuconych im czynów, Sąd obciążył kosztami procesu Skarb Państwa.	
6. 1Podpis		